

[Krag.]

ling dèr, nærmere at prøve enkelte af de Poster, som Ændringsforslaget indeholder, og jeg haaber, at en saadan Prøvelse maa blive foretaget, og at der derigennem maa tilvebringes saadanne Oplysninger om de enkelte Spørgsmaal, at den højtærede Statsminister og de to Regeringspartier vil opgive deres Modstand mod Gennemførelsen af den Støtte, der her er Tale om, en Modstand, som jo slet ikke er sagligt, men udelukkende politisk begrundet, fordi man maa føle sig bundet ved den højtærede Statsministers oprindelige Erklæring om, at de to Afsnit i det foreliggende Lovforslag udgør en Helhed, skønt de sagligt er hinanden komplet ivedkommende.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Jeg maa overfor de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Krag nu har fremført, ganske fastholde, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet. Det ærede Medlem siger, at vi maa tage den Stilling, som vi indtager, fordi Statsministeren nu en Gang har kædet Forslagene sammen, medens det ærede Medlem vil gøre gældende, at Forslagene intet har med hinanden at skaffe. Stillingen er jo den, at Forslaget som Helhed, altsaa begge dets Afsnit, tager Sigte paa, at der iværksættes Foranstaltninger, som kan være til Hjælp paa de forskellige Omraader. Det er altsaa netop ikke, som det ærede Medlem Hr. Krag vil gøre gældende, et klassepræget, et ensidigt Forslag, men tværtimod et alsidigt Forslag, et Forslag, der vender sig til de forskellige Erhverv, til Landbruget, til Industri og Haandværk, til Kommunerne o. s. v. At det ærede Medlem gør gældende, at man fra hans Partis Side til sin Tid ikke vil have noget imod at overveje, om der kan ydes Kommunerne Hjælp, hvis man finder, at de foreliggende Oplysninger er tilfredsstillende, og hvis man derefter finder, at der er Grundlag derfor, er et Tilsagn, som er af meget ringe Værdi. Baggrunden for Forslaget er jo, som jeg gentagne Gange har paapeget, at Kommunerne, uden at de selv har været ude om det, men tvungne af Forholdene, har været nødsagede til at afholde meget betydelige Udgifter, som de har et billigt Krav paa at faa Refusion for, og som Forslaget tager Sigte paa at give dem Refusion for. Naar Kommunerne har afholdt Udgifterne, hvad i al Verdens Riger skulde saa forklare, at de skulde vente syv lange og syv brede paa at faa Refusionen. Kommunerne har afholdt Udgifterne, og de har Krav paa at faa Refusionen og desto værre ogsaa Trang til at faa den saa om-

gaaende som paa nogen Maade muligt. Nej, det ærede Medlem kan ikke komme udenom, at netop den Betegnelse, som han ønsker at hæfte paa Regeringens Forslag: *klassepræget*, med Rette kan hæftes paa det foreliggende Ændringsforslag. Og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil vride sig fra, at han forleden Dag har karakteriseret Forslaget paa den Maade, at han har sagt, at det er formet saadan, at det viste, at der var nogen, der stod Givernes Hjerte nærmere end andre. Netop ved at forme Ændringsforslaget, som det er formet, viser Partiet Venstre, at der er nogen, der staar deres Hjerte nærmere end andre. Jeg maa derfor fortsat anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget. Vi har, saaledes som Regeringsforslaget ogsaa viser det, intet imod, at man hjælper alle Vegne, men vi har noget imod, at man hjælper ensidigt, og vi har noget imod, at man læster Forslaget saaledes, at Kommuner, der har hjulpet de arbejdsløse, fordi Oppositionen har modsat sig en Løsning, yderligere skulde skubbes til Side nu. Det vil vi ikke gaa med til, det bliver der ikke noget af.

Christmas Møller: Den højtærede Statsminister sagde, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa henvendt til os, at vi havde nægtet Kommunerne Støtte. Jeg kan ikke nægte, at jeg synes, at den Udtalelse er særdeles ejendommelig. Det er, om jeg saa maa sige, af os, at de andre Medlemmer har lært det hele. Det var os, der først fremsatte vort Forslag om, at der skulde overføres kommunale Udgifter til Staten i den ekstraordinære Situation, saaledes som vi gjorde det ved det Forslag, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen fremsatte, og derefter fulgte jo baade Regeringen og de andre Partier bravt efter. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om de Forhandlinger, der eventuelt skulde optages i næste Rigsdags-samling, vil jeg kun sige til den højtærede Statsminister, at paa dette Omraade som paa saa mange andre har Regeringen altsaa særdeles god Tid — men det maa den jo selv om! Det er Regeringen, der har gjort disse forskellige Punkter i det oprindelige Lovforslag til en Helhed, og den højtærede Statsminister og Regeringspartierne har fuldkommen Ret i, at Landstingets Flertalspartier, Oppositionspartierne her, eventuelt maa tage Ansvaret for, at Afsnit 1 i Regeringsforslaget udgaar, men dette Ansvar tager jeg for mit Vedkommende ogsaa særdeles gerne, thi jeg kan ikke være med til den Form, Regeringen har foreslaaet. Men det er i Sandhed ogsaa Regeringen og Rege-